

Vse zapuščam... tukaj sem!

Tabor o poklicanosti za mlade

Francesco Lambiasi in sestre apostoline

Uvod

Dragi prijatelj, draga prijateljica!

Rad bi povabil tebe, ki si se odločil živeti to izkušnjo, odprto za prihodnost, da odkriješ v sebi izvir daru, ki ga iščeš, da bi v polnosti živel svoje darove.

Tebi, ki sprašuješ kako uresničiti tvoje življenje, Kristus kaže pot: » Pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim. Potem pridi in hodi za menoj!«

Bolj prevzeti od hoje za Kristusom kot zaskrbljeni zaradi »zapustiti« so učenci zapustili očeta, ladjo, mreže, bančni pult ali poklic, družino, zaslužek, prihodnost... Kot tisti, ki najde dragocen biser, ki ga je od vedno iskal in proda vse, da bi ga pridobil!

Vendar »zapustiti« ni vprašanje enega dneva, ne trenutnega navdušenja, ampak odločnih korakov: pazljivega poslušanja Besede, molitve, služenja, časa posvečenega razločevanju, drugačne izbire... vse to da bi ponotranjil ta odločni DA, ki ga Gospod pričakuje od tebe.

Na tem taboru o poklicanosti, ko premišljujemo o temi 34. svetovnega molitvenega dneva za poklice, imaš možnost da začneš svojo pot ali da jo znova uresničiš, da bi udejanjil svoj odgovor.

Če to odkriješ, boš našel v sebi izvir DARU, ki je v tebi in tvoj TUKAJ SEM bo ugajal tebi.

Italo Castellani

Za animatorja

Ta Tabor se je rodil iz izkušnje oseb, ki že leta drobijo »Besedo poklica(nosti) sredi mladih, s katerimi potujejo, z vero vanje in z vero da Bog ljubi mlade, njihove sanje, njihovo življenje; z vero v Boga, ki se pridruži mladim, da bi odprl njihovim očem in njihovemu srcu široka obzorja ljubezni in daru.

Predlog, ki ga boš srečal na teh straneh je pot (itinerarij), sestavljena iz delov, ki so lastne vsakemu iskanju poklica:

1. *iskanje* smisla, iskanje obličja/osebe (Učitelj, kje stanuješ? Pridita in poglejta.)
2. *ideal*, kot smisel življenja (Blagor ubogim...)
3. globoko osebno *srečanje* z Bogom (Oče naš)
4. *izbira* med usidranostjo v sebi in »pripadati ubogim« - a z »zakladom« (Pridi in hodi za menoj)
5. *pot*, ki pomeni živeti v zavesti, Komu sledimo (Kaj pa vi pravite, kdo sem?)

Hvalnica razgrne pred nas vsak dan kot obzorje, v katerega so uvrščene druge ponudbe. Lahko jo uporabimo ne le kot jutranjo molitev, ampak tudi kot molitev, ki narekuje ritem dneva.

Listek »*V življenju*« je postavljena pred predstavitev teme in želi pomagati pri »tipanju pulza« v življenju mladostnika, izhajajaoč iz konkretne situacije, v kateri se nahaja. Listek uvaja v predlog za dan glavni poudarek, ne le stranskega, kajti vsakdo *zmore začeti s tem, kar je in odkriti, za kaj je poklican*. Zato ga lahko prestavimo tudi v osebno popoldansko delo: kot osnutek za preverjanje v osebнем srečanju z animatorjem ali spodbuda za delo v skupini.

Osnutek premišljevanja vedno sledi shemi *lectio divina*.

V začetku poti tega Tabora je dobro, da si zapomnimo ali spoznamo kako naj bi potekala:

1. *Prošnja k Svetemu Duhu*
2. *Branje*: to je čas daljšega poslušanja, ko pazljivo skušamo odkriti resničen pomen izbranega besedila.
3. *Meditacija*: je čas soočenja z besedilom, da bi razumel, da Gospod po besedi govori meni danes.
4. *Molitve*: je trenutek dialoga in pogovora med učencem in Učiteljem.
5. *Kontemplacija*: je objem dveh src: tistega, ki je govoril in tistega, ki je poslušal.
6. *Dejavnost/akcija*: je pot, na katero je poklican vsak mladostnik v vsakdanjem življenju.

Nujno potrebno je, da ima vsak svoje Sveto pismo!

Trenutki skupne molitve, posebej večerno bdenje, spokorno bogoslužje in končno poslanje, predpostavljajo *simbole*, ki so skrbno pripravljene, zato je pomembno, da pazljivo preberemo celoten predlog Tabora preden začnemo.

Pesmi so nakazane. Vsaka skupina naj uporablja svoj »repertoar«, vendar jih je potrebno pazljivo izbrati. Lahko naredimo poseben izbor pesmi, ki govorijo o poklicanosti.

Na Taboru o poklicanosti je pomembno omogočiti mladim konkretno *izkušnjo služnja* in srečanja z različnimi poklici, da se lahko neposredno soočijo z različnimi življenjskimi izbirami.

Kakor koli, prvi *pričevalec* si ti in animatorji: predvsem iz tvojega življenja bodo mladi sprejemali lepoto popolne razpoložljivosti in zvestobe Gospodu, ki se stoterno pomnoži v življenju tistega, ki zapusti vse, da bi Njegovo ljubezen posredoval drugim. Lep Tabor!

I. ISKANJE

Pokaži mi svoj obraz

*Povej mi, kaj iščeš,
in povedal ti bom, kdo si.*

Hvalnica

Tebi pravi moje srce:

»Iščite moje obličje!«

Tvoje obličje, Gospod, iščem (Ps 27, 8).

»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi, ki ga je človek našel in spet zakopal. Od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi« (Mt 13,44-46).

Naše iskanje

Beseda iskati je v vsakem življenju in vsakem odnosu tako preprosta in velika hkrati; tako v znanosti, kot v prijateljstvu, v srečanjih z ljudmi in prav tako v srečanju z Bogom, v zakonu kot v laiških in redovnih skupnostih.

Dejansko človek vedno išče: in lepo je, da je tako.

Zares je lepo iskati... ker kdor ne išče, je naveličanež, ki ne zna videti prek lastne ograje.

... Kajti kdor išče, čuti potrebo po iskanju celó, ko je že našel: kajti pri vsaki stvari, vsaki osebi, toliko bolj pa pri Bogu, se odpirajo vedno nova obzorja iskanja.

Prav tako mora tudi vernik vedno iskati: da preverja svojo vero ali da svoje življenje znova poglobi, da ga poživi z novimi načini Božje navzočnosti.

Dejansko niti celo življenje ni dovolj, da bi zaobjelo človeško osebo. Zato si lahko predstavljamo, ali bi življenje zadostovalo, da bi spoznali Boga...

Še enkrat: lepo je iskati... ker se ljubezen ne izraža samo v nenehnem odkrivanju novih globin, ampak v uporabi darov, ki jih je nekdo spodbudil k rasti v drugem.

... Ker kdor zvesto išče, ni kriv, tudi če se znajde na napačni poti; zgreši namreč tisti, ki si domišlja, da je prispel na cilj.

... Ker kdor išče, je plemenit, ker je v sebi odkril toliko moči za darovanje; in je hkrati ubog, a moder, ker se zaveda, da njegove omejenosti in revščino lahko premagajo darovi, ki jih odkrije v drugih.

Vsak je v jedru to, kar išče.

Če iščeš osebe... si torej oseba; če iščeš skupnost, si že skupnost; če iščeš Boga, Njega, je kot da bi ga že našel, je že s teboj, v tebi.

(A. Ablondi, škof v Livornu, Pismo mladim)

Molímo skupaj

Kot ptica
se izroča moja duša
tebi, o Bog,
kot škrjanček bi se rad osvobodil
pred Tvojim obličjem,
obdan s snopom luči.
Tako blizu si, dobri Oče,
tako daleč si, Sonce Vsega!
Tako hitro skopni moja moč,
pritegni me ti sam k sebi!
Kako naj te dosežem,
če me ne primeš!
Kako naj ti bom blizu,
če me ne pritegneš!
Ti, sreča mojega srca,
dopusti mi, da bom
snop luči Tvoje radosti.
(M. Thurner)

V življenju

- Predstavlja si, da celo tvoje življenje obsega le 12 ur.
- Skušaj odgovoriti na vprašanje: koliko je ura v sedanjem trenutku mojega življenja.
- Premisli za trenutek, preden narišeš kazalce na uri.
- Opiši v nekaj stavkih, kaj zate sedanji trenutek pomeni, kakšno se zdi tvoje življenje s te perspektive...
- Sedaj pa dopolni te stavke:

Prepozno je za _____

Prezgodaj je še za _____

Pravi čas je za _____

Primanjkuje mi časa za _____

Ura pomeni _____

To pomeni da _____

(K. Vopel, Interakcijske igre za otroke in mladostnike LDC)

Lectio divina: Jezus pokliče učence

Branje

Povabilo

Smo kristjani: torej lahko rečemo, da smo našli Mesija in Odrešenika našega življenja. Vendar ga moramo tudi razumeti, ker lahko spremeni smer našega potovanja. Noben učenec še ni bil opravičen od tega počasnega dela spreobračanja in od truda iskanja.

V odlomku, ki ga bomo prebrali, nam evangelist opiše bistven preobrat svojega bivanja/življenja: prvo srečanje z Jezusom. Za Janeza in tovariše stvari po tem srečanju niso ostale enake kot prej. S tem Učiteljem se ni mogoče šaliti. In ne igrati diplomacije. Potrebno je izbrati: ali z Njim, ali proti Njemu.

³⁵ Naslednji dan je bil Janez spet tam in še dva izmed njegovih učencev. ³⁶ Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Poglejte božje Jagnje!«
³⁷ Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. ³⁸ Jezus pa se obrne, in ko vidi, da gresta za njim, ju vpraša: »Kaj hočeta?« Odgovorita mu: »Rabi (to pomeni učitelj), kje stanuješ?« ³⁹ Reče jima: »Pridita in bosta videla.« Gresta torej in vidita, kje stanuje, ter ostaneta pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. ⁴⁰ Eden od tistih, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. ⁴¹ Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu rekel: »Našli smo Mesija« (to pomeni Kristus). ⁴² Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl

v. 35-36: »Bil je dan kot toliko drugih, a tega dne je šel mimo On...« Evangelist pripoveduje o prvem tednu Jezusovega javnega delovanja. To ni le začetek, ampak uvod: vsebuje v kali vso zgodbo, ki sledi. Janez Krstnik je na bregu Jordana obdan s skupino svojih učencev. Njemu pripada, da spozna Mesija: to je njegova največja naloga in izvede jo z zvestobo in popolnoma nepreračunljivo, tudi za ceno upada števila svojih poslušalcev. Jezusa predstavi kot Božje Jagnje: gre za simbol, ki ima temelj v podobi Gospodovega služabnika pri preroku Izaiju 53, ki na sebi nosi greh ljudi in v velikonočnem obredu iz 2 Mz 12, kot simbol odkupitve Izraela.

v. 37: Janez Krstnik je kot smerokaz usmerjen na Mesija, a gre za vlogo, ki je vse drugo kot lahka: vključuje pripravljenost izgubiti tudi kakšnega učenca. Predhodnik ima široko srce: ne misli na svojo »bratovščino« in ne skuša povečati svoje skupine. Pripravljen je, da za Jezusa izgubi vse, tudi edini zaklad svojega življenja: teh nekaj mladeničev, ki so mu sledili. *Če nismo za Jezusa pripravljeni izgubiti, se v našem življenju ne bo nič spremenilo.*

v. 38: Učitelj gre naprej, a te ne sili na pot: čaka te, ozira se in ti govori. Biti učenci pomeni hoditi za njim, usmeriti svoje korake za njegovimi stopinjami in se pustiti očarati od njegovega obličja; vera se začne prav s to zaljubljenostjo. Jezus ni abstraktna in neotipljiva ideja. Je oseba iz mesa in kosti, ki te srečuje in ti postavlja odločilno življenjsko vprašanje: »Kaj iščeš?« *Je njegovo obličje že posijalo v moje življenje? Kaj iščem v tem trenutku?*

v. 39: Iskanje nam ne pusti mirovati. Da bi razumeli, je potrebno hoditi. Ne morem se pretvarjati, da mi je cilj že jasen, preden se odpravim na pot. Samo dolgo ponavljanje z Učiteljem in tesna naveza z njim mi bo omogočila, da bom razumel njegov načrt ljubezni z menoj. Tako se je zgodilo tudi Abramcu; Bog mu ni tekkel: »Iti moraš tja,« ampak: »Pojdi iz svoje dežele in ko boš

pogled vanj in mu rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kéfa« (to pomeni Peter).⁴³ Naslednji dan je Jezus hotel oditi v Galilejo. Srečal je Filipa in mu rekel: »Hôdi za menoj!«⁴⁴ Filip je bil doma iz Betsájde, iz Andrejevega in Petrovega rodnega mesta.⁴⁵ Filip je srečal Natánaela in mu rekel: »Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki. To je Jezus, Jožefov sin iz Nazareta.«⁴⁶ Natánael pa mu je rekel: »Iz Nazareta more priti kaj dobrega?« Filip mu je odvrnil: »Pridi in poglej!«⁴⁷ Ko je Jezus videl, da Natánael prihaja k njemu, reče o njem: »Poglejte, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače.«⁴⁸ Natánael ga vpraša: »Odkod me poznaš?« Jezus mu odvrne: »Preden te je Filip poklical, sem te videl, ko si bil pod smokvinim drevesom.«⁴⁹ Natánael mu pravi: »Učitelj, ti si Božji Sin, ti si Izraelov kralj.«⁵⁰ Jezus mu odvrne: »Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvinim drevesom, veruješ? Še več kot to boš videl.«⁵¹ Nato mu reče: »Resnično resnično vam

napoti, ti bom pokazal, kam moraš iti.« In – komentar pisma Hebrejcem – »Abram je odrinil, ne da bi vedel, kam gre« (11,8).

v. 40-41: Andrej Jezusu ni le sledil, ampak je besedo ponesel naprej. Zavedajmo se, da če je Hebrejec rekel, da je našel Mesija, je to pomenilo, da je našel vse: odrešenje, srečo, polnost.

v. 42: Da izrazi »upreti pogled« evangelist uporabi značilen glagol, ki bi ga lahko izrazili z »videti od znotraj«. Jezusov pogled ni nikoli prazen. Vedno je pogled ljubezni. Dokaz za to je v tem, da ta pogled spreminja, kot se je zgodilo Simonu, ki mu Jezus da novo ime (Peter), da bi nakazal njegovo prihodnje poslanstvo. Zdi se, da Jezus pravi: Če imaš pogum zapustiti svoj čoln, svojo družino, se ne boš zanikal, ampak se boš uresničil v vsej globini. Hodi za menoj in postal boš skala moje nove skupnosti.« *Si kdaj na sebi čutil Jezusov pogled?*

v. 43: Jezus je izviren učitelj. Pri drugih rabinih si je učenec sam izbral svojega učitelja. Jezus dela ravno nasprotno: On je, ki izbira po lastnem nagibu in zahteva dokončno odločitev, tudi za ceno pretrganja najsvetejših vezi: družine, dela... Jezus pravi: »Zapusti vse zaradi mene in našel boš vse. Zaupaj mi: jaz bom skrbel za tvojo ženo, za tvoje starše. Ne boj se: sprašujem te za eno in ti dajem stoterno.«

v. 44-46: Filip se je že naučil: Jezusova šola ni akademija, kjer se diplomira. Je skupina, kjer dozori življenjska izkušnja. Zato Natanaelu, ki ga sprašuje, Filip ne poda teološkega razmišljanja, ampak ga povabi s seboj, da se sreča z osebo.

v. 47: Jezus pred Natanaelom izrazi priznanje, ki je emd najvišjimi v evangeliju. Če česa Jezus ne prenese, je to dvoličnost. Pred njim se ni mogoče slepiti in ne delati trikov.

v. 48: Kaj je počel Natánael pod smokvo? Je bral iz Postave, kot so to pogosto delali pripravniki na rabinsko službo? In ali smokva predstavlja drevo življenja? Dejstvo je, da me Jezus gleda, tudi ko mislim, da sem sam s seboj, tudi ko opravljam najbolj običajne stvari. Pozna me v moji najgloblji notranjosti, z mojimi sanjami in strahovi.

v. 49: Natanaelova izpoved vere je ena največjih v evangeliju. Gorje nam, če iz Jezusa skrčimo na idejo. In ubogi mi, če Jezusa umerimo po naših potrebah in željah.

v. 50-51: Jezusov odgovor na naša vprašanja je vedno čezmeren, ne moremo ga primerjati našim sanjam, ampak jih vedno presega in nam da izkusiti stvari, ki so vedno večje. Potrebno je verjeti in premagati strah. Strah nas sili, da računamo, a ljubezen premaga strah in vera nam omogoči, da napravimo preobrat/skok.

povem: videli boste
nebesa odprta in
božje angele, kako
hodijo gor in dol nad
Sinom človekovim.«

Meditacija

Kaj v življenju iščem? Če me prijatelj vpraša, o čem sanjam, da bi bil čez deset, dvajset let, kaj bi mu odgovoril? In če me to vpraša Jezus?

Sem ga (Jezusa) že kdaj srečal? Za prve učence je bilo srečanje z Jezusom odločujoče – po njem so začeli novo življenje; še leta pozneje so se še natančno spominjali ure tega prvega srečanja (prim. Jn 1,39). Je na mojem življenjskem potovanju kak trenutek, za katerega lahko rečem, da sem ga tudi jaz srečal? Na podlagi česa morem reči, da je bil to prav on? Kaj mi je rekel?

Besede učenca v tem evangelijskem odlomku so: *iskati, iti za, videti, ostati, pričevati*. Kako živim te drže?

Molitev

Postavim se v Božjo navzočnost in naredim znamenje križa; za eno minuto se prepustim Očetovemu pogledu; v Jezusovem imenu ga prosim, da mi da svojega Duha Ljubezni; oblikujem *ponavljajočo molitev* (če mi to pomaga, si jo lahko napišem in jo potem večkrat ponovim) v kateri prosim za dar notranje svobode in za to, da jasneje spoznam svojo razpoložljivost za hojo za Kristusom.

Kontemplacija

Postavim se pred Jezusa, navzočega v Evharistiji ali upodobljenega na ikoni in ga zrem v luči izrazov, ki ga označujejo v evangelijskem odlomku, o katerem sem premišljeval: *Učitelj, Mesija, Kralj, Božji Sin...*

Molímo skupaj

V tem času molitve želimo znova prehoditi korake učencev ki *iščejo, hodijo za Jezusom in ostanejo z njim*. (Postavimo se na »stopinje« da bi oblikovali pot, ki vodi k Jezusu.)

1. ...uprli so pogled v Jezusa

(čas osebne adoracije/češčenja)

Kot Janez Krstnik spoznaj Jezusa, prisotnega v evharistiji, Jagnje Božje. Skušaj se prepustiti njegovi prisotnosti ponavljajoč molitev: »Glejte Jagnje Božje!«

2. ...šli so za Jezusom

S pomočjo drugih odlomkov Svetega pisma skušaj dojeti, kaj zate pomeni *iskati, oditi na pot, slediti* Jezusu. Tukaj je nekaj odlomkov, poišči še druge: 1 Mz 12,1-4; 5 Mz 4,29; Ps 34,5.11; Ps 84,5-8; Ps 105,3; Ps 119, 105; Vp 3,11-4; Mt 4,20-22.

3. Kaj iščete?

»Jezus je tisti, ki ima pobudo. Ko gre za to, kaj početi z njim, se vprašanje popolnoma spremeni: tisti, ki sprašujejo, so vprašani, iščočiči iskani; dejansko je on, ki nas vedno prvi ljubi. To je osnovna razsežnost srečanja: ne gre za to, kaj s čim delati, ampak s Kom, z Živim.«

(Iz papeževega nagovora mladim za Svetovni dan mladih '97)

Znamenje: Dobil si stopinjo na kateri je napisano »Pridi in poglej«. V znak tvoje pripravljenosti hoditi z Gospodom nanjo napiši svoje ime... nato preveri, kako si sprejel to povabilo.

*Naredi, Gospod
da bom vsak trenutek
svoje noge postavil v tvoje stopinje.*
(G. Alberione)

4. ...ostala sta pri njem

Medsebojna podelitev: skušaj povedati, kaj te je pripeljalo na Tabor o poklicanosti in oblikuj molitev za pripravljenost ostati z Jezusom, da bi se od njega učili hoditi v svobodi ljubezni.

Molitev

Pri vsaki kitici odgovorimo: *Jagnje Bošje, tukaj sem, prihajam.*

Tak kot sem, brez drugega opravičenja
kot dejstva, da je bila tvoje kri prelita zame,
in da si me povabil, naj pridem k tebi...

*Tak kot sem, brez čakanja
da bi še zadnjič očistil svojo dušo vsake napake:
pred teboj, ki moreš s svojo krojo izmiti vsak madež...*

Tak, kot sem
čeprav pretresen od mnogih dvomov in navzkrižij,
bojev in strahov znotraj in zunaj...

*Tak kot sem, ubog, reven in slep:
tukaj, da v tebi najdem vse, kar si želim...*

Tak, kot sem, ti si me želel prenašati,
me sprejeti in očistiti, mi odpustiti in pomagati,

zato verujem v tvojo obljubo...

*Tak, kot sem: tako velike ljubezni
svet še ni videl, presegla je vsako oviro!
Sedaj, da bi bil tvoj, samo tvoj...
(črnska duhovna)*

II. IDEAL

Podari mi modrost srca

Razumeti - glas besede ljubiti

Hvalnica

Bog očetov in Gospod usmiljenja...

Zraven tebe je modrost, ki ve za tvoja dela...

*Pošlji mi jo, da mi pomaga in me spremlja v mojih dejanjih
in ti bodo moja dela po volji (Prim. Mdr 9,1-6. 9-11).*

Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno daritev! Tako bo vaše bogoslužje duhovno. In nikar se ne prilagajajte miselnosti tega sveta, ampak se tako preobrazujte, da boste prenavljali svojega duha. Tako boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno. Sicer pa naročam v imenu milosti, ki mi je dana, vsakomur izmed vas: ne dajajte na svojo pamet več, kot je treba dati, ampak samo toliko, kolikor je razumno; vsak pač po deležu vere, ki mu ga je Bog dal (Rim 12,1-3).

Modrec je prišel v bližino vasi in si pod drevesom uredil ležišče za noč. Tedaj je pritekkel k njemu vaščan in rekel: »Kamen! Kamen! Daj mi dragoceni kamen!«

»Kakšen kamen?« je vprašal modrec.

»Preteklo noč se mi je v sanjah prikazal Bog in mi povedal, da bom o mraku na robu vasi našel modreca, ki mi bo dal dragocen kamen, da bom bogat za vse življenje.«

Modrec je pobrskal po svoji malhi in potegnil iz nje kamen. »Verjetno je mislil tegale,« je rekel, ko je izročil kamen vaščanu. »Pred nekaj dnevi sem ga našel na gozdni poti. Vsekakor ti ga rad dam.«

Mož je ves začuden ogledoval kamen. Bil je diamant. Verjetno največji diamant na vsem svetu, kajti bil je velik kot človeška glava.

Vzel je diamant in odšel. Vso noč se je premetaval po postelji in sploh ni mogel spati. Naslednjega jutra je že o prvi zori prebudil modreca in mu dejal: »Podari mi tisto bogastvo, ki ti omogoča, da tako zlahka daš iz rok ta diamant.«

(A. de Mello, Ptičja pesem)

Molímo skupaj

Gospod, sprejemam molk

ga bi slišal neslišno.

Sprejemam tišino,

da bi prisluhnil glasu

ki ne bi bil samo moj.
Sprejemam to, da se ne pretvarjam,
da bi mi bil podarjen odgovor
na vprašanje zakaj živeti.
Sprejemam to, da ne vem,
da bi sprejel
skrivnostno sporočilo o življenju.

Z vero te poslušam:
pridi, Gospod življenja,
da bi živel
polno življenje;
pridi, Bog radosti,
da bi okusil
polnost veselja;
pridi, Bog pravičnosti,
da bi se boril za življenje
in srečo vsakega človeka.

Pridi k meni in k vsakemu človeku,
Bog, ki daješ vnaprej okušati srečo
v trenutkih življenja,
vendar hkrati položi v srce
zavest, da je sreča
živeti v tvoji prisotnosti.

V življenju

Naštej dve najpomembnejši in dve najmanj pomembni stvari, ki jih iščeš v svojem študiju, delu, med prijatelji, v družini.

	NAJPOMEMBNEJŠE	NAJMANJ POMEMBNO
pri študiju	1. 2.	1. 2.
pri delu	1. 2.	1. 2.
med prijatelji	1. 2.	1. 2.
v družini	1. 2.	1. 2.

Kaj od tega, kar si danes želiš, bi rad uresničil v 10 letih?

Kaj se ti zdi pomembno, da bi razumel, ali te kliče Gospod Jezus?
(Naštej tri stvari, nato jih oštevilči po pomembnosti.)

Kaj ti manjka, da bi bil srečen?

V kaolikšni meri si razpoložljiv za Božji klic?
(Daj oceno od 1 do 10.) _____

Lectio divina: *Blagri*

Branje

Povabilo

Iluzije so v življenju hujše od napak in padci ne škodijo toliko kot zaslepljenost. Kdaj nam bo uspelo razumeti, da se nova družba ne more roditi brez novih ljudi in da je drugačno življenje mogoče le, če spremenimo svoje mišljenje? Dokler bomo prepričani, da je skrivnost sreče v denarju, da se človek uresniči v tekmi za uspeh in da so med mladimi najsrečnejši tisti, ki se zabavajo, bomo kot odvisniki v nenehni abstinenci krizi.

Jezus gleda drugače. Skušajmo ponovno prebrati njegov temeljni govor in v njem videti ideal, uresničen predvsem v njegovem življenju. Blagor nam, če ne bomo vzeli teh besed kot nemogočo utopijo ali zavajajoče sanje. Srečni mi, če bomo imeli pogum prenašati norčevanje prijateljev in staršev in ne izdati tega sporočila, ki nam je danes zaupano.

Za lažji vstop v Božjo besedo

¹Ko je zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu.

²Spregovoril je in jih učil:

³»Blagor ubogim v duhu, ker njihovo je nebeško kraljestvo.

⁴Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi.

⁵Blagor krotkim, ker bodo deželo

v. 1-2: Velja si zapomniti, da tu Matej brez prekinitve navaja prvi Jezusov govor v svojem evangeliju: gre torej za uvodni govor, v katerem Jezus predstavi svojo »logiko«. Obnaša se kot novi Mojzes: povzpne se na goro, a ne zato, da bi sprejel postavo, ampak, da bi jo dal. Prav tako imejmo pred očmi, da so naslovljenci **vsi, ki mu želijo slediti**, ne le duhovniki in redovnice.

v.3: Mojzes je po Božjem naročilu razglasil postavo z negativnimi izrazi (*Ne ubijaj, Ne kradi...*); nov nauk, ki ga Jezus uči ni seznam zapovedi in prepovedi, ampak slap blagrov: *srečni... srečni... V središču krščanskega sporočila ni kantovski moram, ampak Srečni mi, če...*

Prvi blagor ni le prvi na seznamu, ampak je ključ za razumevanje vseh ostalih. **Ubogi v duhu** so »zadnji«, tisti, ki imajo preprosto srce in se ne norčujejo iz Boga. Zato ne zadošča biti zaden, da bi bili zares srečni/blagrovani je treba biti ponižen.

Božje kraljestvo ne pomeni ozemlja in še manj raja. Je dar, ki more popolnoma spremeniti ne le človeško bivanje (brez krivic in nasilja), ampak celotno življenje »po Božji meri«.

v. 4: Vedno se moramo zavedati, da se blagri ne nanašajo na socialno situacijo, ampak na obljubo kraljestva: **žalostni** niso blagrovani zato,

podedovali. ker trpijo, ampak, ker bodo potolaženi.

⁶Blagor lačnim in žejnim pravice, ker bodo nasičeni. **v.5: Krotki** so ponižni, ki brez rezerv, do konca zaupajo Bogu, tudi ko se ta predstavi kot Bog nemogočega. Tem veljajo besede psalma: »Ponižni pa bodo dedovali deželo, veselili se bodo velikega miru« (Ps 37,11). Bogu torej lahko zaupamo, kajti nihče ni tako zanesljiv/vreden zaupanja kot on.

⁷Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli. **v. 6: Pravica** tu ne označuje socialne pravičnosti, ampak Božjo odrešujočo pravičnost; dejansko pomeni isto kot njegovo voljo, ki je vedno volja ljubezni in dobrote za njegove otroke. Vse to, kar Bog hoče, je vedno in samo v moje dobro. Vse, kar on dopusti, tudi zlo, služi edinemu cilju, da bi dosegel še višje dobro. Ne obstajajo »nesreče«, vse je milost (prim. Rim 8,18.28). **Srečni mi, če skušamo to voljo z veseljem razumeti in izvrševati.**

⁸Blagor čistim v srcu, ker bodo Boga gledali. **v. 7: Usmiljeni** so nenasilni, tisti, ki se ne zanašajo na moč mišic, ki ne uporabljajo komolcev, da bi se prerinili v ospredje, ki na zlo/nasilje ne odgovarjajo z zlom/nasiljem. Še posebej pa tisti, ki v odpuščanju najdejo srečo.

⁹Blagor tistim, ki delajo za mir, ker bodo postali božji otroci. **v.8: Čisti v srcu** so tisti, ki so notranje očiščeni, jasni, prozorni: delajo tisto, kar govorijo in govorijo tisto, kar mislijo. Gotovo čistost srca prežame/osvoji tudi čustveno in spolno področje, a pomeni veliko več: popolno odkritost, ki zadeva celotno osebo. Končno ne gre samo za »umite roke«...

¹⁰Blagor tistim, ki so zaradi pravice preganjani, ker njihovo je nebeško kraljestvo. **v. 9:** Ni dovolj, da je **mir** razglašen. Gradimo ga dan za dnem. Ni sanja našega hrepenenja, ampak resničnost, zgrajena s pozitivnimi držami in dosežena s konkretnimi dejanji. Božji mir nima cene, več je vreden kot vse drugo; tisti, ki to razumejo, lahko že sedaj živijo v sreči: Kraljestvo jim je na zrazpolago.

¹¹Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse grdo o vas lažnivo govorili. **v. 10-12:** Pot do resnične sreče, ki jo načrtuje Jezus, je hrapava in zahtevna, prevrača najbolj neposredne človekove želje, ki so usmerjene k sebičnemu posedovanju življenjskih dobrin in se bori proti vsem svetnim zahtevam. Naj se čudimo, da gre učenec naproti preganjanju, zasmehu in nasprotovanju?

¹²Veselite se in vriskajte, ker je vaše plačilo v nebesih veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.«

Meditacija

Premislim ob teh temeljnih resnicah:

Oče želi, da sem srečen, drugače bi mi ne dal življenja! V svojem Svetem pismu poišči in podčrtaj odlomek iz Knjige modrosti, 11,24-26.

Jezus želi, da sem srečen, drugače se ne bi odrekel svojemu življenju in ne bi prišel, da konča na križu zame! Poišči in podčrtaj v svojem Svetem pismu odlomek iz Janezovega evangelija 15,11.

Sedaj si postavi ta tri vprašanja:

1. Sem vesel svojega življenja pred Bogom?
2. Kdaj in zakaj sem žalosten?
3. Kateri blagor se najbolj trudim živeti?

Molitev

Postavim se v Božjo prisotnost in pred Očetov pogled.

Prosim ga, da mi da svojega Duha ljubezni.

Oblikujem *ponavljajočo molitev* (če mi to pomaga, si jo lahko napišem in jo potem večkrat ponovim) v kateri prosim za darove blagrov in da bi jasneje spoznal svojo razpoložljivost v Jezusovi šoli.

Kontemplacija

Gledam Jezusa na ikoni kot Učitelja, ki je v polnosti živel blagre, ki jih večkrat ponovim: *Blagor tebi, Jezus, ker si bil ubog v duhu... krotak... usmiljen...*

Molitev zaključim s hvalnico in zahvalo Jezusu.

Molímo skupaj

V tem času molitve prosimo Jezusa, da nam pomaga prepoznati v sebi Blagor našega življenja in Upanje, ki nas vodi.

Čas tihe adoracije.

*Kolikor bolj iz svojega srca
naredim dar zate, Gospod,
toliko več prostora najdem v njem,
da sprejemem vse.*

*Ti si tam, kjer zavist podi proč
od svojih vrat majhnega, zaničujoč ga;
ti greš tja, kjer naduti ponos ošabnosti
vsakemu, ki je ubog, zapira svoje ograje.
In tam, kamor ti dospeš, ubogi*

najdejo v tebi pričakovan prostor.

*Prihajajoč
mali kralji remlje
razglašajo s suženjskim glasom:
- Napravite nam pot, umaknite se!*

*O véliki kralj,
Gospod vseh stvari,
ko prideš ti
v naše srce,
nas skupaj s teboj
odpri vesoljstvu!
(R. Tagore)*

1. Modrost Besede

Blagor možu,
ki je stavil v Gospoda svoje zaupanje
in se ni obračal k upornikom (Ps 40,5).

Blagor mu, ki misli na slabotnega,
na dan nesreče ga bo Gospod rešil (Ps 41, 2).

Blagor tistemu, ki se ne spotakne nad menoj (Mt 11,6).

Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod! (Lk 1,45).

Kadar prirejaš gostijo, povabi uboge, pohabljene, hrome, slepe, in blagor tebi, ker ti ne morejo povrniti; povrnjeno ti bo namreč ob vstajenju pravičnih (Lk 14,13-14).

Blagor tistim služabnikom, ki jih bi gospodar ob svojem prihodu našel budne! Resnično, povem vam: Opasal se bo in jih posadil za mizo. Pristopil bo in jim stregel (Lk 12, 37).

Če to veste, blagor vam, če boste to delali! (Jn 13,17).

Blagor človeku, ki stanovitno prenaša preizkušnjo, kajti, ko bo postal preizkušen, bo prejel venec življenja, ki ga je Bog obljubil njim, ki ga ljubijo (Jak 1,12).

2. Modrost ljubezni

Kot pričevanje »živetih blagrov«, vzemimo pričevanje p. Christiana-Marie de Chergé, enega od sedmih francoskih redovnikov, ki so bili ubiti v Alžiriji 21. maja 1996, potem, ko so 27. marca bili ugrabljeni od oboroženih islamskih skupin, ki so zagrešile strašen umor, kot posledico zavrnitve pogajanj s strani francoske vlade.

Življenje teh miroljubnih ljudi je najmočnejše sporočilo bratstva: odklonili so to, da bi zapustili deželo, ki so jo globoko ljubili. P. Christian-Marie, star 59 let, predstojnik trapistovskega samostana pri Notre-Dame de l'Atlas, je že pred tremi leti napisal svojo duhovno oporoko, ki jo je v zapečateni kuverti zapustil svojim, da ga odprejo potem, ko bo zadnjič »rekel z-Bogom«.

Tukaj sem...

... popolnoma podarjeno življenje

Če bi se mi nekega dne primerilo (in lahko se mi tudi danes), da bi postal žrtev terorizma, ki skuša vmešati vse tujce, ki živijo v Alžiriji, si želim, da bi se moja skupnost, moja Cerkev, moja družina spominjala, da je bilo moje življenje posvečeno Bogu in njegovemu kraljestvu.

Da bi sprejeli, da edinstveni Varuh vsakega življenja ni oddaljen ob tem krutem slovesu. Da bi molili zame: kako bi mogel postati vreden tega daru? Da bi znali pridružiti to smrt tolikim drugim enako nasilnim, a prepuščenim nespoznavni anonimnosti. Moje življenje ni nič več vredno kot kako drugo. Ne velja niti več, niti manj. Kakorkoli, nima otroške nedolžnosti.

Dovolj sem živel, da sem postal sokriv zla, ki se žal zdi, da prevladuje na svetu, in tistega, kar sem zagrešil nevede. Želel bi si, da bi zame prišel trenutek, ko bi ta snop luči pospešil Božje odpuščanje in odpuščanje teh, ki so moji bratje v človeškosti, in bi hkrati mogel z vsem srcem odpustiti vsem, ki so me ranili.

Ne morem napovedovati take smrti. Samo pojasnil bi rad - to se mi zdi pomembno. Dejansko ne vidim, kako bi se mogel razveseliti dejstva, da bi ljudstvo, ki seb ga ljubil bilo brez razločka obsojeno mojega umora. Bila bi predraga cena za to, kar bi morda imenovali »milost mučeništva« in pripisali kateremu koli alžircu, še posebej, če bo ta rekel, da zvesto dela to, kar veruje v islamu. Doibro poznam prezir do alžircev. Poznam tudi karikature islama, ki jih določen islam podpira.

Prelahko si je pomiriti vest tako, da to religijo poistovetimo z integralizmom njenih skrajnežev. Alžirija in islam sta zame nekaj drugega, sta telo in duh. Dovolj sem, upam, pred vsemi razglašal to, kar sem prejel. Tako pogosto sem prav pri muslimanih v Alžiriji našel rdečo nit evangelija, s katerim sem se zblížal ob svoji klečeči materi, ki je predstavljala vso mojo prvo Cerkev.

Gotovo bo moja smrt dala prav tistim, ki so me pre nagljeno smatrali kot naivneža in idealista: »Povej nam sedaj, kar misliš!« A ti ljudje naj vedo, da bo moja največja radovednost končno potešena. Kajti **zmorem, ob jokajočem Bogu, potopiti svoj pogled v Očetovega**, da bi z njim zrl njegove muslimanske otroke, kot jih on vidi, popolnima osvetljene s Kristusovo slavo, s sadovi njegovega trpljenja, obogatene z darom Duha, čigar skrivnostno veselje bo vedno utrdilo skupnost, ponovno vzpostavilo enotnost, igrajoč se z različnostmi.

To izgubljeno življenje, popolnoma moje popolnoma njihovo, **zahvaljujem se zanj Bogu, ki ga je hotel imeti popolnoma za tisto veselje**, navkljub vsemu in proti vsemu. V tej zahvali, v kateri je sedaj povedano vse o mojem življenju, zajemam gotovo tudi vas, včerajšnji in današnji prijatelji in vas, prijatelji iz te dežele, skupaj s svojim očetom in mamom, svojimi sestrami in brati, stokratno povrnjenimi po obljubi! In tudi tebe, prijatelj zadnjega trenutka, ki nisi vedel, kaj delaš. Da, tudi zate želim prihraniti ta *hvala* in ta *zbogom*.

In da bi nam bilo dano, da se zopet najdemo v rajju, blaženi preganjalci, če bo tako vseč Bogu, našemu skupnemu očetu. Amen! Inšiallah.

Alžirija, 1. decembra 1993 - Tibhirine, 1. januar 1994

Christian

Alžirijo in njene prebivalce so tako ljubili, da so izbrali bivanje med njimi, življenje skupaj z njimi, prijateljske zveze z njimi vse do tega, da so zanje v veri in solidarnosti, ki navdajata s ponosom vso Cerkev, dali svoje življenje, je rekel kardinal Arinze v pogrebem nagovoru. Poudaril je, da se njihovo kontemplativno življenje ni zaprlo vase, niti ni oviralo živega stika v resničnem prijateljstvu in služenju z muslimani. Od tod prihaja zaupanje, ki ga ti tragični dogodki ne razjedajo, ampak utrjujejo potrebo po okrepitvi odnosov med obema skupnostma.

3. Blagor nam, če...

Skušaj opredeliti kateri blagor bi moral živeti danes, da bi uresničil svoje življenje po evangeliju.

Medsebojna podelitev: izrazi v obliki molitve »svoj« blagor. Na vsako molitev skupaj odgovorimo: Bodi blagoslovljen/a od svojega Očeta.

Molímo skupaj:

Gospod Jezus, ti, ki si bil svoboden človek,
ti, ki si dal sam sebe iz ljubezni do svojih prijateljev,
ti, ki si v vsem iskal Očetovo voljo,
nenavezan nase, svoboden za Očeta in za druge,
prosimo te, daj nam svobodo srca:
ne navidezne svobode izbirati med to ali ono stvarjo,
ampak veliko globljo svobodo,
ki raste iz žrtev in skritih darov,
ki se rodi iz nesebičnega daru.
Svobodni v svobodi ljubezni
bomo, Gospod, v tem času življenja
osvobojeni naše sebične svobode
in bomo darujoč sami sebe,
okušali zarjo Kraljestva, ki prihaja.
Tako bomo pripravljali v letnem času ljudi
nov praznik svobode,
ki nam ga ti pripravljaš v svoji slavi. Amen. Aleluja!
(B. Forte)

III. SREČANJE

Govori, Gospod

Bog ni oče-gospodar

Puščava

Vsak ima danes možnost, da preživi dan skupaj z Jezusom, ki ti razodeva, kdo je Oče, ki ga je poklical in poslal in kako lahko ga tudi ti lahko poslušáš, da bi od njega slišal, kakšen je tvoj poklic. Da bi doživel situacijo poslušanja, ti je na razpolago ta izkušnja hoje in puščave.

Puščava: To je čas pričakovanja in potovanja, ki poteka preden se zariše obzorje dežele svobode. Vendar prav to potovanje postane priložnost za prijateljstvo in pogovor z bogom. V pusti deželi brez življenja je Bog sam tisti, ki vsak dan podpira človeka na poti.

Potovanje: Pomeni globoko željo po notranji spremembi, je simbol iskanja resnice, miru... vendar zato prinaša nujnost izbir in prostor poskusov. Ali tvegamo z Bogom, v veri, in se rodi bližina/intimnost ali pa z lastnimi odločitvami in nastane odpor.

Pripravi nahrbtnik... srca!

Pripoved

*Učitelj duhovnega življenja je bil očaran od sodobnih izumov kot otrok. Ko je videl žepni računalnik, od osuplosti dolgo ni prišel k sebi. Pozneje je rekel svojim učencem: »Zdi se mi, da ima mnogo ljudi žepne računalnike, a nimajo v žepu ničesar, kar bi bilo vredno računanja...« Nekaj tednov zatem ga je obiskovalec vprašal, kaj uči svoje učence. Odgovoril mu je: »Dati stoarem pravo mesto, prednost tistim, ki jim gre... **bolje živeti izkušnjo**, kot izgubljati čas in besede, da bi jo opredelili.«*

in da bi **živel izkušnjo** je potrebno VLOŽITI SRCE, sebe vsega; to je drža, ki jo zavzemi danes in da bi si to zapomnil, boš dobil majhno srce.

Lk 11,9-13

Tudi jaz vam pravim: prosite in boste dobili! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu odpre. Ali je med vami oče, ki bi dal svojemu sinu kačo, če ga je prosil za ribo? Ali bi mu dal škorpijona, če ga je prosil za jajce? Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre reči, koliko bolj bo nebeški Oče obdaril s Svetim Duhom tiste, ki ga prosijo.

Pomembno je, da v sebi jasneje spoznaš, kaj je ta posebna luč Duha, ki jo potrebuje tvoje življenje. Prosi zanj Očeta kot za »kruh« za tvoj današnji dan. Kot znamenje, da to, kar sprašuješ, resnično želiš z vsem srcem, zapiši svoje vprašanje na »srce«.

Molímo skupaj

Tukaj smo, Gospod.

Radi bi znali biti pred teboj,
imeti toliko poguma, da bi znali verjeti,
da bi ti pustili, da zmagaš v našem življenju,
da bi dovolili tvoji besedi, da dela v nas,
da nas spremeni, nas pokliče k boljšim stvarem,
lepšim za nas in za druge.

To je milost, ki jo prosimo v začetku tega dne. Amen.

Vstani in hodi

Začni potovanje (na delu poti, kjer boš lahko ostal v samoti). Prvi del do vnaprej določene postaje bo posvečen spoznavanju prijatelja, s katerim si v teh dneh Tabora najmanj govoril. Drugi del poti boš prehodil v tišini.

Psalm 120 - Jahve, varuh popotnikov

Molitev

Vsemogočni in usmiljeni Bog,
ti skrbiš za tistega, ki te ljubi,
vedno in povsod si blizu tistemu, ki te išče z iskrenim srcem,
spremljaj nas, tvoje otroke, na tem duhovnem potovanju,
ko iščemo tebe in sami sebe,
in *vodi* naše korake po svoji volji,
kajti *varni* v tvoji senci podnevi
in *razsvetljeni* s tvojo lučjo ponoči,
bomo mogli doseči željeni cilj.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Med hojo...

lahko razmišljaš o »popotnikovih skušnjavah«:

Skušnjava,

- da želim doseči končni cilj ne da bi hodil, da želim zmagati brez boja, doseči srečo brez vsakodnevne zvestobe, uspeh brez truda...
- da hodim »tako kot drugi«, tako kot hodi večina ljudi...
- da grem po bližnjici, da zavijem s poti, ko ob cesti srečam ranjenega, nagega ali zapuščenega prijatelja...
- površnosti: da kot tisti, ki opazuje življenje skozi okno na vlaku, ne da bi se poglobil, ne da bi se pustil vplesti, ki je le gledalec, ne pa igralec...
- pesimizma: da vidim vse »črno«...

- da hočem na pot obložen s preveč stvarmi, ki mi dajejo varnost - nikoli ne veš...
- da ne sprejemem »pravil potovanja«: da je treba kak del poti včasih preteči, drugič iti počasi...
- da opustim trud, ko se pojavijo težave...
- aktivizma, naglice, neučakanosti namesto trenutka umiritve, odmora, tišine, premisleka, molitve...
- neodločenosti: da ne vem, kaj bi izbral, kam bi šel, kateremu klicu bi sledil... ker to zahteva, da zapustim ostale stvari... Živeti brez izbire, brez temeljnih pogledov, brez kakršnih koli odločitev za boj proti zlu, ki ga odkrijem na potovanju...
- da hočem potovati brez Boga... da računam samo na »svoj kruh« (sposobnost, voljo, popolnost...)... da ne sprejemem navdihov njegovega Duha...
- da mislim, da je mogoče potovati brez napak, poskusov, izgub, ne da zaidem...

Lectio divina: *Molitev Oče naš*

Branje (Mt 6, 5-13)

Povabilo

Nas Bog zares posluša, ko ga kličemo? Zakaj torej tolike naše molitve ostanejo neuslišane? Vprašati se moramo o učinkovitosti naše molitve. Največkrat gre za prošnjo, da bi bile uslišane naše želje in pomirjeni naši strahovi. Mislimo, da mora Bog, če je vsemogočen, zadovoljiti naše želje, nas potrditi in nagraditi. In če bi, preden začnemo moliti, prisluhnil, kaj nam ima Bog povedati o naših resničnih potrebah?

Ko je Jezus molil, se je vedno pogovarjal v luči Očetove ljubezni in v tej luči vse tudi presojal. Lahko je prosil Očeta za vse, kar je hotel. Vendar ga ni prosil, da bi mu prihranil trpljenje in smrt. Samo v polnosti ljubezni ju je želel sprejeti. In Oče ga je uslišal.

Ali mi rečemo, kadar molimo: »Govori, Gospod, tvoj hlapec posluša,« ali: »Poslušaj, Gospod, tvoj hlapec ti govori«?

Za lažji vstop v Božjo besedo

⁵»In kadar molite, ne bodite kakor hinavci. Ti namreč radi molijo stoje po shodnicah in vogalih glavnih ulic, da se pokažejo ljudem. Resnično, v. 5-6: Molitev ni priložnost za razkazovanje, za to, da se pokažem lepega pred drugimi. Če bi bilo tako, bi neizogibno ostal le pri sebi. Resnična molitev pa je veliko večja oddaljitev od lastnega jaza, ker je njeno težišče Bog. Da bi to storil, ni treba, da grem ven iz sebe; dovolj je, da vstopim v kamrico mojega srca, v svojo intimnost in sem tam, v tabernaklju najglobljega jaza, prepustim srečanju z Bogom.

v. 7-8: Moliti ne pomeni blebetati pred Bogom. Seveda je to pogovor z njim, vendar mu prav zato, predem začnem govoriti, najprej prisluhnem. Bog, ki je pred menoj, ni zatiralski despot, niti hladen in brezčuten vladar, ampak je **Oče, predvsem Oče.**

v. 9: **Oče:** tako nas je Jezus naučil, naj ga kličemo. Za hebrejce

povem vam:
Dobili so
svoje plačilo.
⁶Kadar pa ti
moliš, pojdi v
svojo sobo,
zapri vrata in
môli k
svojemu
Očetu, ki je na
skrivnem. In
tvoj Oče, ki
vidi na
skrivnem, ti
bo povrnil.
⁷Pri molitvi pa
ne blebetajte
kakor pogani;
mislijo
namreč, da
bodo uslišani,
če bodo veliko
govorili. ⁸Ne
postanite jim
podobni, saj
vaš Oče vé,
česa
potrebujete,
preden ga
prosite. ⁹Vi
torej molíte
takóle:
Oče naš, ki si
v nebesih,
posvečeno
bodi tvoje
ime.
¹⁰Pridi tvoje
kraljestvo.
Zgôdi se tvoja
volja
kakor v
nebesih tako
na zemlji.
¹¹Daj nam
danes naš
vsakdanji
kruh;
¹²in odpústi
nam naše
dolge,
kakor smo
tudi mi
odpustili
svojim
dolžnikom;

njegovega časa je bil Bog kralj in pastir svojega ljudstva, nihče pa si ga ni niti v mislih drznil klicati tako, kot ga je nagovoril Jezus v svojem dialektu: *Abba*, to je *Očka*. Ne morem začeti molitve, če ne vzpostavim odnosa, če se ne zavem, da vstopam v komunikacijo z Bogom, ki je Najvišji, Absolutni, Neskončni, ki pa je prav tako moj Oče. Dal mi je življenje, predvsem pa me je prerodil, ko mi je posredoval svoje življenje. Vsaka krščanska molitev stoji in pade s tem izbruhom navdušenja: Bog je res Ljubezen, zares je moj Očka.

Naš: je Oče tistih, ki jih imam rad, kot tistih, ki so mi antipatični. Je tudi oče ubogih in trpečih. Skušaj videti, kako prihajajo pred njegovo očetovsko srce osebe, ki jih ljubiš, tiste, ki jih ne zmoreš ljubiti, tiste, katerim hoče, da se podariš...

Ki si v nebesih: to ne pomeni »ki si v zraku«. Nebo je simbol, ki želi povedati, da je Bog velik, neskončen, večni. Moliti pomeni, da se pustiš osvojiti od te modrine, da se pustiš očistiti, ozdraviti.

Potopim se v brezmejno Božjo ljubezen in se ovijem v njegovo prijateljsko navzočnost: to je neskončnost, v kateri bi lahko utonil, a me - nasprotno - osupne in napolni kot čist zrak visokih gora.

Posvečeno bodi tvoje ime: za hebrejce je ime pomenilo osebo, torej bi lahko prevedli: »Bodi posvečen«, ne v smislu, da bi moral Bog postati svet, ampak, da bi ga morali spoznati kot Ljubezen in Očeta vseh nas.

v. 10: Pridi tvoje kraljestvo: to je: »Pridi, Gospod, in kraljuj med nami,« ker živimo v svetu, kjer vlada krivica, sebičnost, nasilje, kjer ima prav tisti, ki zmaga in vedno zmaga močnejši. Zato moliti pomeni počistiti z vsemi našimi maliki/idoli (udobjem, užitki, uspehom,...), saj drugače Bog ne more kraljevati v mojem, življenju.

Zgodi se tvoja volja: dve osebi se resnično ljubita, ko se njuni volji združita in se obrneta v isto smer.

Prosimo Boga, da nam pomaga, da postavimo na stran naše lastne projekte in naredimo prostor njegovemu načrtu ljubezni, ki ga ima z nami. Jezus nam je prišel razodet, da je Očetova volja vedno nekaj dobrega: on je Oče, ki želi, da živim svoje življenje v vsej polnosti. Kako naj bi se ga torej bal?

v. 11: Daj nam danes naš vsakdanji kruh: kruh povzema vse nujno potrebne dobrine. Jezus nas uči, da prosimo za kruh, ki ga potrebujemo danes, in pusti ob strani željo za jutri. Vsak dan Bog pripravi presenečenje in nas obdari. Lepo ga je zjutraj prositi za dar dneva in potem zvečer... odpreti zavoj in mu izpovedati svoje začudenje. In jutri? Jutri je nov dan, bom videl... drugo presenečenje!

v. 12: Odpusti nam naše dolge: tvegamo, da bomo uničili življenje, če bomo vedno pikolovsko beležili dolgove drugih v primerjavi z našimi. Gospod nam pravi: »Nehaj neprestano računati koliko daš in koliko prejmeš. Če želiš biti v miru z menoj, moraš prav takoj zavreči svojo beležko dolgov in dolžnikov.«

v. 13: Ne vpelji nas v skušnjava: to ne pomeni potegovati se, da bi nam bila prihranjena preizkušnja, ampak ponižno prositi Boga, da nam ne pošlje prevelike (preizkušnje), saj vidi našo krhkost in navzočnost zla. Da, zlo je, dovolj je dobro odpreti oči: v svoji

¹³in ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši nas hudega. notranjosti nosimo demona žalosti, zavisti, sebičnosti; pogosto smo plen zla tesnobe pred prihodnostjo in zavračanja resnice o naši preteklosti. Hočemo razkrinkati to prisotnost zla in jo »izgnati«, zato se obračamo na Očeta..

Meditacija

Božje obličje: molitev je stvar pogledov. Če imam med molitvijo v mislih krvoločnega in zatiralskega Boga, lahko samo dam duška prisposobam svojega strahu ali pa ga skušam izsiljevati. Če gledam Boga z Jezusovimi očmi, ga nujno vidim kot Očeta, kot Očka. Vprašam se, kakšen je obraz Boga, ki ga ponavadi srečam v svojem življenju.

Težje vprašanje: ali je kakšna prošnja v očenašu, ki jo izrečem zelo lahko, ali kakšna, ki je zelo težka? Če sem prepričan, da izgovarjati očenaš ne pomeni samo moliti *kot* Jezus, ampak predvsem z Jezusom, to je, ne le moliti z njegovimi besedami, ampak predvsem z njegovim Duhom ljubezni, postanejo tudi zelo težke prošnje lahke.

Molitev

Postavim se v Božjo prisotnost, tako da naredim znamenje križa. Za trenutek se prepustim Očetovemu pogledu, v Jezusovem imenu ga prosim, da mi da njegovega Duha ljubezni. Napišem Jezusovo molitev tako, da jo prilagodim svojemu življenju in jo potem večkrat ponovim, ne da bi se prepustil utrujenosti.

Kontemplacija

Postavim se pred Gospoda, tako, da zaprem oči in prebiram jagode rožnega venca ter počasi izgovarjam Abba, Očka.

Spravno bogoslužje

... vrnitev

Ob Lukovem evangeliju - Lk 15,11-32

Kot pripoveduje sv. Luka, je razsipni sin »šel vase in rekel: ...Vstal bom...« Vsak verujoč človek je poklican, da prehodi isto pot: vstati v sebi, notranje, vstati iz greha, vstati iz sebičnosti, vstati iz napak, in se brez obotavljanja napotiti proti Bogu in proti bližnjemu... Če nekdo vstane, če se spreobrne, s seboj dvigne svet, da vstane... »Vstani!« ponavlja Jezus in v tistem, ki ga posluša, prebudi čudovito duhovno moč... Vstati pomeni začeti potovanje, potovanje iskanja in osvoboditve, odpovedi lastni sebičnosti in odprtosti za brate...

(Janez Pavel II. mladim Agrigenta)

Objem, ki blagoslavlja

Besedilo komentira Rembrandtovo sliko izgubljenega sina, zato je dobro, če imamo pred seboj njen poster (z lučjo osvetlimo dele, o katerih trenutno govorimo) ali diapozitive (cele slike in detajlov).

Prizorišče obvladuje očetova veličina, veličina, ki je nežna, materinska, izražena v sklonjeni očetovi postavi. Sin se predaja temu »oboku« kot bi bil materino naročje. Oče postane oče in mati hkrati; zopet obudi v življenje tega sina, ki je bil mrtev.

Očetove roke izražajo, česar beseda ne more povedati; sozvočje med rokami in obrazom, ki izraža nežnost, trepet, ljubezen.

Roki očeta in matere, ki prvič objemata svojega otroka, stvariteljski roki, ki izražata skrivnost življenja in ljubezni.

Očetov obraz slepca je trpeče obličje, ki ga je preoblikovala ljubezen. Zaradi silnega pričakovanja, nočnega prisluškovanja, poizvedovanja o nemogoči vrnitvi sina skoraj ne vidi več. Brez govorjenja o vseh skritih solzah: da, prav on je Oče, ki je največ jokal, ki je najbolj čakal, ki je najmočneje ljubil.

Poglej sina: kaznenčev vrat, razcapan plašč, ki ovija, kar je ostalo - telo, polno skelečnih ran, ki se še trese od viharnega vetra, ki se je zaganjal vanj. Obrabljene pete so kakor ogrodje jadrnice, ki je nasedla na pečine, brodolomec je v rokah sodnika. »Sprejmi me,« pravi, »kakor zadnjega teh, ki so v tvoji hiši.«

Sinovi sandali, ki nas spominjajo na dolgo potovanje vrnitve, so ponošeni, obrabljeni, od nekoga, ki prihaja od daleč, ki je do dna izkusil življenje. Vrnil se je, šel je skozi puščavo, spremenil življenje, se boril, vedno znova iskal...

Potrebno je izkusiti, kaj pomeni »pasti« kot kamen, ki ponoči pade v vodo, kaj pomeni »pasti« kot drevo, ki pade pod plazom ledu ali udarci sekire.

Sin še ne ve, da je, čeprav zadnji med najbolj zavrženimi, v Očetovih očeh prvi med vsemi. Misli, da je v rokah sodnika, v resnici pa je v pristanišču, kot bi nasedel, izpraznjen kot njegov sandal, in končno sposoben biti ljubljen/sprejeti ljubezen, se veseliti, ponovno zaživeti, upati.

Prerojen naslanja lica kot novorojenec v materino naročje, tihi glas telesa, od katerega se je oddaljil, končno šepeta njegovim ušesom in razume, spet živi.

Pade na tla in povzdigne pogled, pretresen od obupa, in že je popolnoma očiščen v božjem sijaju.

Povzdigni oči in glej ta pogled, to nežno obličje, ki te zre z ljubeznijo, povzdignimo pogled tudi mi. Ta usmiljeni Oče nam govori, da nas sprejema, da hrepeni po nas vso večnost, da nas ljubi z večno ljubeznijo. Lahko pozabimo nanj, a on ne bo pozabil na nas. Preden so bile gore, preden so na dan privreli izviri, nam je rekel: »Dolgo sem te

želel, te klical po imenu in vedno ko se vrneš k meni, ti zopet dam slavnostni prstan in zakoljem pitano tele.«

Glej, napisal sem te na dlani svojih rok, toliko mi pomeniš! Te roke - nič drugega nimam -, uboge roke, s toplino kot plašč položene na tvoja krhka ramena. Vračaš se od tako daleč! Roke, ki žarijo, nežne in močne kot ljubezen med možem in ženo, še vedno trepete in bodo vedno trepetale od neizmerne sreče.

Naj bomo nemirni, negotovi, žalostni, naj hodimo s srcem, stisnjenim zaradi teme, zaradi smrtne sence, tudi če naš obraz nima druge luči kot tiste, ki odseva iz koščka razbitega ogledala, je ljubezen pred nami, sledi nam, nas obdaja. Kljub strupu, ki je pomešan v naši krvi, in praznini zim, od katerih ne prejmemo nič, se že lesketa svetlo poletje.

Izčrpani do onemoglosti ne moremo storiti drugega, kot da se prepustimo rokam Očeta, ki nas ljubi vedno in nas vedno prenavlja, se nas vedno usmili, ker nam hoče dobro, ker želi, da sprejmemo in rastemo v njegovem življenju, v skupnosti, v svobodi, v vedno bolj živi ljubezni.

... Oče objema klečečega sina

1. *bralec:* To je kraj luči, kraj resnice, kraj ljubezni.
2. *bralec:* To je kraj, kjer si tako želim biti, a me je strah ostati.
3. *bralec:* To je kraj, kjer bom dobil vse, kar si želim, vse, kar sem vedno upal, vse, za kar sem si prizadeval, a tudi kraj, kjer moram zapustiti vse, na kar sem tako zelo navezan.
4. *bralec:* To je kraj, ki me postavlja pred dejstvo, da je ljubezen, odpuščanje in notranji mir pogosto težje sprejeti kot dati.

Spraševanje vesti

Prosi za LUČ: odvalil bo skalo, ki teži tvoje srce.
Gospod, ti me preiskuješ in me poznaš... (Ps 138)

Živi svoj HVALA: odkrij Njegove stopinje v svojem življenju.
Zares, Gospod je na tem kraju, pa nisem vedel... (1 Mz 28,16)

Spoznaj svoje SRCE: vstopi vase in bdi/čuj.
*Svoje pregrehe priznavam...
Odkritosrčnosti se veseliš
in v notranjosti me učiš modrosti. (Ps 51)*

Oblikuj svoj SKLEP: zadostuje en sam!
*Opredeli konkretno nalogo, s katero želiš nekaj spremeniti na poti svojega iskanja poklica/ življenjske smeri.
Spoznaj kaj moraš »zapustiti«, da boš živel to, kar si si zadal.
Preveri svoje odločitve v pogovoru z duhovnikom in jih zapiši na »srce«.*

Čas za osebno spoved.

Skupen obred sprave:

duhovnik vsakemu ponudi blagoslovljeno vodo, znamenje novega življenja, ki ga je odpuščanje ponovno obudilo v nas, in vsakemu zaupa dar Duha (mir, veselje, potrpežljivost, dobroto, zvestobo, ponižnost...), katerega nosilec naj bo. Vsak pomoči roko v vodo in naredi sosedu na čelo znamenje križa v znak odpuščanja in blagoslova.

Molitev: očenaš.

Pesem zahvale.

IV. ODLOČITEV/IZBIRA

Nehaj misliti le nase

Jezus je vse ali nič

Hvalnica

Psalm 16,11 *Daješ mi spoznati pot življenja
polnost veselja pred tvojim obličjem,
večne radosti na tvoji desnici.*

Če hoče kdo priti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo zgubil; kdor pa svoje življenje zgubi zaradi mene, ga bo rešil. Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, sebe pa pogubi ali si škodo stori? Kdor se sramuje mene ali mojih besed, se ga bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svoji slavi in v slavi Očeta in svetih angelov (Lk 9,23-26).

Oče Lot je šel k očetu Jožefu in mu rekel: »Oče, po svojih sposobnostih se držim preprostega pravila in majhnega posta, molim, premišlujem in se trudim za notranji mir ter skušam- po svojih sposobnostih - ohraniti svoje misli čiste. Kaj torej še moram storiti?« Starec je vstal in dvognil roke proti nebu, njegovi prsti so postali kot ognjene svetilke in mu je rekel: »Če hočeš, postani ves en sam ogenj.«

(Modrost puščave, izd. Guanda)

Molitev sv. Ignacija

Sprejmi, Gospod, vso mojo svobodo.
Sprejmi moj spomin, moj razum in vso mojo voljo.
Vse kar sem, kar imam, si mi dal ti;
rad bi vse izročil nazaj v tvoje roke,
vse popolnoma prepustil na razpolago tvoji volji.
Daj mi samo ljubezen in milost
in bom dovolj bogat in te ne bom prosil ničesar več. Amen.

V življenju

Kaj ti pove ta izjava: »Življenje je moje in lahko naredim z njim kar hočem«?

- To je moje pravilo.
- Je merilo večine ljudi.
- Ne prepriča me.
- Ni zame.

Ko sem doma, rad počnem:

- V miru premišljujem o sebi in svojih zadevah.
- Povabim nekaj izbranih in resnih prijateljev, ki ne delajo preveč zmede.
- Če pride kdo, se razveselim, čeprav ga ne poznam.
- Povabim prijatelje, s katerimi sem se prej dogovoril.

Potrebujem nekaj, česar nimam:

- Na vsak način skušam čim manj motiti druge.
- Takoj pomislim, na koga bi se obrnil, da mi bi mi pomagal.
- Vprašam nekoga, ki sem mu pred tem naredil kako uslugo.
- Obrnem se na nekoga, ki mi je že večkrat pomagal in vem, da to rad stori.

Prijatelj me obdari:

- Takoj mu skušam povrniti, da bi mu ne ostal dolžan.
- Skušam dojeti, zakaj mi je nekaj podaril.
- Občutim srečo in skušam poiskati čimbolj izviren način, da se mu zahvalim.
- Če je darilo uporabne narave, ga skušam čim bolje uporabiti.

Jezusove besede so me najbolj izzvale:

- v ljubezni do sovražnikov;
- v odpuščanju;
- da sebe sprejemem in ljubim;
- v ljubezni in služenju drugim;
- v skrbi za uboge.

Lectio divina: *Bogati mladenič*

Branje (Mr 10,17-31)

Povabilo

Kaj nas resnično osreči? Kaj resnično izpolni naše življenje? Denar, slava, zabava nas prevzamejo, vendar ali nam dajo resnično življenje? Kolikokrat smo že izkusili, da gre le za iluzije in vabljive privide? In vendar smo nanje tako navezani.

In prav to navezanost Jezus postavi na preizkušnjo. Ne obljublja nam svobode, ampak nam kaže pot: »Če ostanete zvesti moji besedi, ste resnično moji učenci. In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila« (Jn 8,32). Kot bi hotel reči: »Svobode, veselja... vam ne bo podaril nihče. Denar, obleke, udobje ne morejo dati resnične sreče, lahko le ustvarijo njen videz. S tem, kar dobimo pri trgovcu, se lahko le našemimo kot svobodne in uresničene osebe,« Vendar, ali sem se odločil, da bom popolnoma zaupal Jezusu?

Za lažji vstop v Božjo besedo

¹⁷Ko se je odpravljaj v. 17: **Ko je odhajal...** beseda (od)iti se pogosto pojavi v Svetem pismu. Tudi Jezus je odšel od Očeta, da nam pride naproti. In v na pot, je nekdo pritekel, pred njim

pokleknil in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?«
¹⁸Jezus mu je odvrnil: »Kaj me imenuješ dobrega? Nihče ni dober razen Boga! ¹⁹Zapovedi poznaš: *Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!*«²⁰Odgovoril mu je: »Učitelj, vse to spolnjujem že od mladosti.«²¹Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu rekel: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj vse, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih; potem pridi in hodi za menoj!«
²²Te besede so ga potrle in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.
²³Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo prišli bogati v božje kraljestvo!«²⁴Učenci so strmeli nad njegovimi besedami. Jezus pa vnovič spregovori: »Otroci, kako težko je priti v božje kraljestvo!«
²⁵Laže gre kamela skozi šivankino uho kakor bogatin v božje kraljestvo.«
²⁶Ti so se pa še kar naprej čudili in govorili med seboj: »Kdo se potem more rešiti?«²⁷Jezus jih pogleda in reče: »Pri ljudeh je nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti

letih zemeljskega življenja nenehno in neutrudno vztraja v tem svojem stalnem potovanju. Vedno je on tisti, ki naredi prvi korak in še danes hodi po cestah sveta: koliki se odločijo, da mu sledijo?

Nekdo: v vzporednem odlomku ga Matej označi kot mladeniča (19,20); torej gre za človeka, ki ima življenje še pred seboj, ki v sebi nosi sanje o veliki avanturi: kaj bo iz njega?

Pokleknil: hebrejci niso nikoli poklekovali pred človekom, a besedilo hoče povedati, da je ta mladenič v Jezusu začutil posebno Božjo navzočnost. Vse dopušča srečen izid srečanja.

bDobri učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje? To je vprašanje, ki ga mladenič nosi v srcu, trn, ki mu ne da miru. Vedeti moramo tudi, da tu »večno življenje« ne pomeni življenja po smrti, ampak **življenje v polnosti**, torej kot bi mladenič vprašal: »Kaj naj storim, da se bom v polnosti uresničil?«

v. 18: Jezus mu ne odgovori takoj, ampak začne z mladeničevim vprašanjem in ga popravi, kot bi hotel spomniti na začetno točko vsakega iskanja: Bog je ljubezen. Zato zastavi vse za Boga in se opri samo nanj. Če veruješ - pravi Jezus - da te je Bog ljubil in te ljubi z večno ljubeznijo, se odloči: »**Vse zapuščam... tukaj sem!**«

v. 19: Zdi se, da Jezus še ne želi odgovoriti. V resnici želi predvsem to, da razumemo, kaj se skriva v našem vprašanju, in zato začne pri našem življenju. Ne moremo preskočiti etap/dela poti: pomembno je začeti pri zapovedih. Ne morem se vprašati, ali sem ustvarjen za deviško ljubezen, če prej ne poslušam/izpolnjujem zapovedi (ali bolje blagra!) o čistosti srca.

v. 20: Mladenič se oceni s tem prvim merilom, ki mu ga predlaga Jezus in vidi, da ga izpolnjuje, a to mu še ne zadošča: išče nekaj več...

v. 21: Jezus se je ozrl vanj, pogledal ga je v srce. Prvo, k čemur je učenec poklican je, da sprejeme ta ljubeči pogled: On vidi v mojo notranjost, v srcu mi »bere« navdušenje in veliko strahov, pobitost in lepoto. Ne gre najprej za mojo ljubezen do njega, ampak za njegovo ljubezen do mene.

Eno ti manjka: da, manjkala mu je ena sama stvar, a tista, ki določa vse ostalo; torej mu je manjkalo... vse! Znašel se je na točki, ali naredi ta korak naprej ali pa izgubi še tisti del poti, ki ga je že prehodil; ali naredi skok proti cilju, ali začne spet znova.

Vendar se je za odločilen skok potrebno osvoboditi vseh stvari, ki nas notranje ovirajo. Če se ne osvobodim svojega jaza, ne bom nikoli razumel skrivnosti sreče. Ne gre za ponovne in ponovne odpovedi, ampak za to, da se razbremenimo, da bomo mogli iti naprej. Za ljubezen se je potrebno razorožiti.

v. 22: Mladeničev odziv je dramatičen: **razžalostil se je** (dobesedno: »zmračil se mu je obraz«). Vzrok ni Jezusova beseda, ampak bogastvo, na katerega je mladenič bolestno navezan. Za tistega, se hoče rešiti le tako, da si kopiči bogastvo in se vara, da stvari dajejo srečo, je bolje, da se ne bliža Jezusu, da bi ga vprašal za pot v srečo. Prej mora sežgati vse malike, ki jih nosi v sebi.

pri Bogu je vse mogoče.«²⁸Tedaj je Peter posegel v besedo in rekel: »Poglej, mi smo vse zapustili in šli za teboj.«²⁹Jezus je rekel: »Resnično vam povem: nikogar ni, ki bi zaradi mene in evangelija zapustil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive³⁰ in ne bi zdaj, na tem svetu, četudi sredi preganjanja, dobil stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv; na drugem pa večno življenje.³¹Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji, in zadnji bodo prvi.«

v. 23-27: Po prepričanju učencev so bili bogati blagoslovljeni od Boga in ubogi prekleti. Šlo je za posebno »etiko uspeha«: če posel uspeva, je to znak, da mi Bog želi dobro. Zato lahko razumemo vprašanje učencev: Kdo se bo rešil, če ne bogati? Jezus prevrača to logiko: niso bogati prvi v vrsti za zveličanje, ampak tisti, ki se izprazni samega sebe, da bi se popolnoma odprl Bogu. Drugače rečeno: samo ljubezen šteje in v ljubezni razumeš, da pred Božjimi darovi prihaja Bog, ki jih daje.

v. 29-30: Jezus zahteva od učenca, da mu med najdražjimi ljudmi in stvarmi prihrani prvo mesto. V srcu učenca mora biti v središču On: ali je vse, ali nič. Kdor se vsemu odpove zaradi ljubezni do njega, lahko izkusi težave in stiske, a bo že na tem svetu izkusil polnost, ki je drugače nedosegljiva.

Zanimivo je, da Jezus v v. 29 Jezus zahteva odpoved očetu, drugič pa (v. 30) govori, da bodo učenci prejeli stokrat toliko mater in bratov in sester, ne pa očetov. Kdor se odloči za Jezusa, ima samo enega resničnega Očeta, a ta pomeni več kot sto drugih!

Meditacija

Kaj mi je **najdražje** in na katere stvari sem najbolj navezan?

Verujem, da **Jezusova ljubezen do mene** opravičuje in omogoča kakršnokoli mojo odpoved zanj?

Kaj mislim, da Jezus pričakuje od mene, da darujem, **da bi mu sledil bolj od blizu?**

Vse zapuščam... tukaj sem! To je nasprotna odločitev od tiste, ki jo je naredil bogati mladenič. Kaj je zame pomembno, katera stvar?

Molitev

Postavim se v Božjo prisotnost, tako da naredim znamenje križa. Za trenutek se prepustim Očetovemu pogledu, v Jezusovem imenu ga prosim, da mi pomaga **vse zapustiti**, da bi mu mogel slediti bolj od blizu.

Kontemplacija

Postavim se pred Jezusa, navzočega v evharistiji ali upodobljenega na ikoni, in se mu zahvalim, ker mi je pokazal pot k resnični sreči. Ljubim ga, ker mi jo bo pomagal tudi prehoditi.

Molitveno bdenje

Ponoči bomo šli k izviru (vodnjaku). V naši globini se lesketa živa voda, kjer lahko potešimo našo žejo.

V nas deluje, nas oživlja Sveti Duh. Daje nam novo usmeritev globini našega bivanja. ...In srce se ponovno prebudi v začudenju nad ljubeznijo. Potrebno je imeti preprosto željo, da bi sprejeli njegovo ljubezen: »napolnjeno z njegovo ljubeznijo, se srce odpre drugim«.

Da bi pustiti, da v nas začne izvirati svežina žive vode, je dobro, da se umaknemo v tišino in mir. Božji glas se razodeva v tihem vetriču. Bog pozna naše pričakovanje, bolj kot mi sami zaznava namene in skrite vzgibe našega bivanja .

(Pismo iz Taizeja, Čudenje ljubezni)

Prošnja k Svetemu Duhu: da bi se pripravil na čas »bdenja« z Gospodom, prosi Svetega duha, da te osvobodi vsega, kar v tebi ovira poslušanje Božjega glasu.

Kaj naj storim, da bo moje življenje polno

Mr 10,17-22: Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!«

Če veruješ, da ti samo Jezus lahko pokaže pot v resnično življenje, skušaj dojeti skrivnost njegovih besed tako, da greš na pot za njim (*Jezus se je odpravljaj na pot...*) da bi srečal koga, ki je pustil, da mu je ta pogled ljubezni spremenil življenje in je v tej ljubezni našel polnost vsega.

Pojdi...

Ob jezeru: Simon

Lk 5,1-11: Tedaj je Jezus rekel Simonu: »Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi.« In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim.

Pusti, da v tebi odmeva prebrani odlomek in se vprašaj:

- Je moje sedanje življenje privezana ladja, ali pa je Jezus že »stopil v moj čoln« in mi govori, naj »odrinem na globoko«?
- Ne morem takoj vsega razumeti, vendar pa je mogoče takoj slediti Jezusu. Kje se nahajam sam?

Kretnja: Zapiši besedo, ki označuje življenjsko poslanstvo.

Duhovnik te pokliče po imenu in izgovori besede, ki jih Jezus ponavlja tudi danes tebi: »Ne boj se, odslej boš... (*tolažba za trpečega, veselje za žalostnega, prijatelj osamljenemu...*).

...prodaj, kar imaš

Lk 5, 27-28: Nato je šel ven in zagledal cestnarja po imenu Levi, ki je sedel pri mitnici, in mu je rekel: »Hodi za menoj!« Ta je vstal, pustil vse in šel za njim.

»Poklic vključuje težavno, a potrebno odpoved. Težavno - razumljivo. A zakaj potrebno? Ker je 'zapustiti' **prva beseda ljubezni**: 'Mož bo zapustil očeta in mater...' **in vsakega poklica**: 'Pustili so mreže in šli za njim...'« (A. Ablondi). Če Matej zmore vse zapustiti, pomeni, da mu Jezus *pomeni več*. On more resnično izpolniti življenje v vsej globini, ker je Gospod bivanja.

Kretnja: *Pri ognju, znamenju Ljubezni, ki je »nad vsem« in ki vsebuje vsako drugo ljubezen, se spomni darov, ki ti jih je dal Bog. Zahvali se mu in ga prosi za potrebno spoznanje, da je »On nad vsem« in da bi razumel, kaj to pomeni za tvoje konkretno življenje. S tem notranjim vprašanjem prižgi pri ognju prižgi svečko in jo drži v rokah..*

Molimo:

Gospod, povsem se polagam v tvoje roke.
Stori z menoj, kar hočeš!
Ustvaril si me zase.
Nočem več misliti le nase.
Za teboj hočem hoditi.

Kaj hočeš, naj storim?
Hodi z menoj svojo pot!
Naj bo, kar hoče, veselje ali gorje,
vse sprejmem, vse storim.

Žrtvujem ti vse želje, užitke, namere in misli,
ki me oddaljujejo od tebe
in me vračajo k sebi.

Stori z menoj, kar hočeš!
Ne kupčujem za nič.
Ne skušam izvedeti vnaprej, kaj nameravaš z menoj.
Hočem biti to, kar ti hočeš, da naj bom.

Ne pravim:
»Jaz hočem iti za teboj, kamor greš,«
zakaj jaz sem slab.
Pač pa se izročam tebi, da me popelješ,
kamor ti hočeš.

Vse naj ti povem, za vse naj te vprašam,
za vsako dejanje naj izprosim tvoj da in tvoj blagoslov.

Kakor se sončna ura ravna po soncu,

tako se hočem ravnati tudi jaz edinole po tebi,
če me le hočeš sprejeti in me voditi.
Tako bodi, Gospod Jezus Kristus.
Vsega se ti izročam. Amen.

(J. H. Newman)

...in daj ubogim
Na cesti: Pavel

Fil 3,4-12: Za izgubo imam vse v primerjavi z vzvišenostjo spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi si prislužil Kristusa in se znašel v njem, ... ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus.

Na poti v Damask... se je pot postave, pravičnosti iz del, iz pripadnosti Izraelskemu narodu za Pavla dokončno zaključila. Odprla se je nova pot, pot vere, ki je postala oznanilo vsega njegovega življenja. Sedaj ga vodi milost (usmiljenje) in po tej milosti Pavel umre samemu sebi kot Judu, farizeju, učitelju, preganjalcu in se rodi kot učenec Jezusa Kristusa.

Pot Jezusovega učenca Pavla ni lahka: navidez polno življenje, smrt, nato novo življenje; lahko tudi združimo: najprej močna samozavest, nato smrt, da prejme novo identiteto (poslanstvo, poklic...) od Kristusa in končno resnična polnost življenja v ljubezni - agape (E. Bianchi).

Simbol: prejel boš školjko in majhen zvoitek, na katerem je zapisana Božja beseda kot biser - bogastvo, ki ga lahko podarjaš z oznanjevanjem in življenjskim pričevanjem.

Medsebojna podelitev sprejete Besede

Vsi: Ne bomo našli SREČE, smisla življenja,
veselja drugje kot v življenju Božjih otrok,
kolikor bomo bratje svojih bratov, Božjih otrok.
Živeti pomeni predati se zaupanju v Ljubezen,
predati se zaupanju, da smo vsi ljubljeni,
predati se zaupanju, da smo vsi sposobni ljubiti,
da se lahko naučimo ljubiti za vedno.
Nihče ne more vedeti po kakšni poti,
navadni ali izredni, ga bo poklical Gospod...
Nič drugega se od nas ne pričakuje kot to, da rečemo DA,
ne sami, ampak DA z Gospodom.
Nič drugega se od nas ne pričakuje kot to,
da nas zgrabi vrv, ki reže v dlani,
da bi se jadro razpelo v vetru.
Od nas je odvisno ali bo jadro napeto ali ohlapno.
Veter, ne, veter ni odvisen od nas: je pihljanje Ljubezni same.

(Abbé Pierre)

Pridi in hodi za menoj!

Kruh življenja: Jezus

Simon, Matej, Pavel... so odgovorili. Sedaj si ti na vrsti, da se daš na razpolago in se bo »Jezusova pot« mogla nadaljevati. Postavi se pred Jezusa v evharistiji in pusti, da v tebi najde prostor Jezusovo vabilo: »Pridi in hodi za menoj!« Tako boš lahko odgovoril: »Zapuščam vse... tukaj sem!«

Zazri se v Jezusov TUKAJ SEM (Flp 2,5-11)

Isto mišljenje naj bo v vas, ki je tudi v Kristusu Jezusu.

Čeprav je bil namreč božje narave,
se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom,
ampak je sam sebe izničil
tako, da je prevzel vlogo hlapca
in postal podoben ljudem.
Po zunanosti je bil kakor človek
in je sam sebe ponižal
tako, da je postal pokoren vse do smrti,
in sicer smrti na križu.
Zato ga je Bog povzdignil nad vse
in mu podelil ime,
ki je nad vsakim imenom,
da se v Jezusovem imenu
pripogne vsako koleno
v nebesih, na zemlji in pod zemljo
in da vsak jezik izpove,
da je Jezus Kristus Gospod,
v slavo Boga Očeta.

Adoracija (češčenje) sae lahko nadaljuje po urah celo noč. Pred oltar postavimo plakat z velikim napisom TUKAJ SEM!, pod katerega lahko vsak v znamenje svoje popolne podaritve napiše molitev, ki se mu porodi med kontemplacijo.

V. POTOVANJE

Uči me svojih potov

Učimo se potovati

Hvalnica

Z njo zaključimo nočno češčenje

Zazri se v Marijin TUKAJ SEM

Marijin DA se je takoj uresničil v služenju. Tudi mi ne moremo zadržati sami zase to, kar smo spoznali in premišljevali. Od Marije se naučimo oznanjati »velike reči«, ki jih je Bog storil v naši osebni zgodovini in služiti tako, da začnemo prinašati Kristusa drugim. Njej zaupajmo pot, ki se bo začela... po Taboru.

Lk 1,39-55: Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila...
»Moja duša povelečuje Gospoda...«

Tvoj Magnifikat: *kot Marija izrazi Bogu svojo zahvalo zato, ker je uresničil v tvojem življenju svoj načrt, in za to, kar si odkril v teh dneh.*

1. bralec:

Mi, mladi, se obračamo k tebi, Marija,
Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa,
kot k tisti, ki nam more pokazati pot Življenja.
Obračamo se k tebi, Gospodova učenka,
ki služiš Gospodu v vznožju vsakega križa
in ki v naglici odhajaš,
da bi tudi druge razveselila s svojo srečo.;
k tebi, ki si se odločila biti med ubogimi in ponižnimi,
ker z njimi hodi Bog in gradi zgodovino.

2. bralec:

Tebi, nova Žena, ljubljena od Duha, zaupamo naše korake.

Vsi:

**Marija, sopotnica na našem potovanju, poj v nas
tvojo pesem upanja na cestah sveta!**

V življenju

Opiši svojo izkušnjo molitve.

(Sklušaj jo opredeliti s tremi pridevniki)

1. _____
2. _____
3. _____

Kakšen je tvoj molitveni red?

- molim vsak dan
- ko se mi ljubi
- enkrat tedensko
- _____

Kakšno mesto ima Bog v tvojem življenju?

- na prvem mestu je
- pomemben je, a ni prvi
- pride za drugimi stvarmi
- _____

Ko imaš problem, se vprašaš

- kaj pričakujejo drugi
- kaj od mene pričakuje Bog
- kaj bi bilo potrebno, da storim
- _____

Katere oblike molitve so ti najbolj spontane?

- prosilna molitev
- hvalnica in zahvala
- adoracija/čaščenje
- prošnja za odpuščanje
- cerkvena liturgija
- _____

Ali ti molitev pomaga odkrivati Božji načrt s teboj?

Zakaj moliš?

- ker moram
- ker sem tako navajen
- ker kaj potrebujem
- ker ne morem drugače
- _____

Kdaj moliš?

- zjutraj
- zvečer
- kadar nanese

Lectio divina: Kaj pravijo ljudje, kdo sem

Branje (Lk 9,18-24)

Povabilo

Biti kristjan ni stvar znanja: Jezusova skupnost ni akademija. Živeti kot učenci ni stvar domišljije ali čustev: skupnost kristjanov ni niti zadruga, ne društvo ljudi, ki imajo isti konjiček.

Biti učenci je stvar... nog: potrebno je HODITI za Učiteljem. Vendar gre za vzpon s križem na ramenih. To ni sprehod ali prehod preko brvi na drugo stran, ampak IZHOD.

Vendar kakor od Izraelcev v puščavi, tudi od nas izhoda nekaj zahteva in zahteva veliko. Kajti želimo slediti Mesiju, ki ima vso moč, ki zmore z eno samo potezo prevrniti stanje stvari, v trenutku vzpostaviti pravičnost (kot bi mi navadno hoteli). Vendar nas Jezus vabi, da vstopimo v zgodovino ljubezni, v kateri se moremo preroditi, če stvari postavimo v nov red - drugačen, kot ga želimo sami. Smo pripravljeni, da nas On zmede?

Za lažji vstop v Božjo besedo

- ¹⁸Ko je nekoč na samem molil, so bili z njim učenci in vprašal jih je: »Kaj pravijo množice, kdo sem?«
- ¹⁹Odgovorili so: »Janez Krstnik, drugi: Elija, spet drugi pa, da je vstal eden od starodavnih prerokov.«
- ²⁰Nato jim je rekel: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter je odgovoril: »Božji Maziljenec.«
- ²¹Strogo jim je prepovedal, da bi to komu pripovedovali.
- ²²Rekel je: »Sin človekov mora veliko trpeti. Starešine
- v. 18: Ko je nekoč na samem molil:** v svojem evangeliju Luka pogosto podčrta Jezusovo molitev, npr. pri krstu (3,21), preden izbere dvanajstere (6,12), ob spremenjenju na gori (9,28) itd., torej v najpomembnejših trenutkih svojega življenja. Tudi to, kar bi nam evangelist rad povedal, je občutljiv in pomemben trenutek. Potem, ko je toliko govoril in naredil toliko čudežev, bi rad Učitelj postavil ključno vprašanje: kaj je On po javnem mnenju? Ne gre za ugotavljanje, kakšno je poslušalstvo, Jezus zahteva jasnost glede tega, kdo on je.
- v. 19:** Mnenja ljudi izražajo veliko spoštovanje do galilejskega učitelja. Imajo ga za preroka, ga primerjajo z Janezom Krstnikom in Elijem, se pravi, da ga priznavajo za Gospodovega glasnika, za osebo, ki omogoča ljudstvu, da posluša glas samega Boga: to ni bilo malo! Vendar Zanj to ni dovolj...
- v. 20:** Ustavimo se pri tem **Kaj pa vi**. Jezus bi rad opogumil učence, da ne sledijo slepo javnemu mnenju, da ne razmišljajo po človeško. Peter bi lahko odgovoril: »Ti si moj prijatelj, učitelj, zdravnik vseh bolezni, si dobrot, ki me sprejema in uresničuje, **povabilo in zgled za ljubezen iz vsega srca** in popolno darovanje.« Vendar bi ti odgovori bili še vedno le človeški (»po mesu in krvi«). Kot nam pokaže vzporedni odlomek pri Mateju (16,13-20), Peter gleda človeka in vidi Božjega mesija ne z lastnim uvidom, ampak po Božji milosti.
- v. 21-22:** Zakaj se Jezus takoj po tem razodetju hoče spet skriti? Razlog za to je, da sedaj še ni čas, da bi se v polnosti razodel, ker se bo resnica o Mesiju lahko pokazala v polni luči in resnici šele v trpljenju. Jezus začenja svoje uvajati v osrednjo skrivnost svojega

ljudstva, véliki duhovniki in pismouki ga bodo zavrgli in umorili in tretji dan bo obujen.«
²³Vsem pa je govoril: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj.
²⁴Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo zgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo rešil.

poslanstva: življenje se lahko rodi le iz smrti, ki jo premaga ljubezen.
v.23: Sedaj Učitelj spregovori *vsem*: to kar bo povedal, ne zadeva le ozke skupine učencev. Kot bi rekli: ne gre za vprašanje »posebne« posvetitve/poklicanosti. Biti »tisti, ki sledi« pomeni iti za Učiteljem po poti križa. Za to pa je potrebno **zanikati sebe, prenehati misliti le nase**, iz svojega jaza delati središče veselja. Potrebno je iti iz sebe in vzeti *križ*, ki - pozor! - ni nesreča ali ponesrečen primer, ampak IZBIRA. Izbira, da v življenju ne bomo najprej iskali, da bi bili ljubljene, ampak da bi ljubili *vsak dan* do konca. **Do darovanja lastnega življenja**. Križ = ljubezen.

v. 24: To ni besedna igra. Nerazumevanje, ki sili v beg od križa je v tem, da vidimo le križ, strašno in hladno zanikanje, brezupen poraz. Tisti, ki veruje, pa ve, da »smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo«. Ve tudi za dramatično nasprotje: »Kdor ne ljubi, ostaja v smrti« (1 Jn 3,14).

Meditacija

Pogosto mislimo, da slediti Jezusu pomeni izročiti se v roke bogu-mučitelju, ki nas zatira in nam nastavlja pasti. Vendar je to malik. Kdor si Boga tako predstavlja, se mu ne more izročiti drugače kot tisti, ki uživa v mučenju samega sebe. Vendar naj se danes zdi še tak junak, bo jutri žrtev.

Ali pa verujemo, da nam živi Bog, Oče Jezusa Kristusa, hoče samo resnično dobro in da je »Božja volja« za nas čudovit načrt svobode in sreče... Sicer se ne bomo nikoli odzvali Jezusovemu povabilu na pot z njim.

Molitev

Prosim Jezusa, da mi da svojega Duha ljubezni.
Potem se postavim v Očetovo navzočnost in ga tako prosim:

*Sveti Oče, edini vir vsakega popolnega daru,
prebudi v meni duha svojega Sina
in poživi mojo ljubezen v svoji ljubezni.
Daj mi vero, da je to, kar pričakuješ od mene, dobro zame.
Daj mi ljubezen do svojih ukazov.
Daj mi hrepenenje po tem, kar obljubljaš.*

Kontemplacija

Postavim se pred Jezusa, navzočega v evharistiji in z njim slavim in hvalim Očeta, lahko molim ponavljajoč molitev, npr.: »Hvala, Oče, ker me ljubiš« (ko jo ponavljam,

prebiram jagode rožnega venca, da je ne izgovarjam več z razumom, ampak s srcem), ali pa npr.: »Sprejmi me, Gospod, ker sem ubog,« ali: »Gospod, pomagaj mi, da bi te bolj ljubil«...

Molímo skupaj

V tem času molitve se postavi pred Jezusa, da bi z njim ponovno prehodil pot teh dni in spoznal, KDO je zate Jezus, ter mu izrazil svojo hvaležno ljubezen.

Čas osebne adoracije.

Iščeš pot?

Poslušaj Gospoda, ki ti pravi:

Jaz sem pot.

Preden ti je povedal, kam moraš priti,
je predvidel,

kje moraš potovati:

rekel je: »Jaz sem pot!«

Kam vodi ta pot?

K resnici in življenju.

Pot sama je prišla k tebi...

Vstani in hodi!

(Sv. Avguštin)

Ko je nekoč na samem molil, so bili z njim učenci in vprašal jih je: »Kaj pravijo množice, kdo sem?« Odgovorili so: »Janez Krstnik, drugi: Elija, spet drugi pa, da je vstal eden od starodavnih prerokov.« Nato jim je rekel: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter je odgovoril: »Božji Maziljenec« (Lk 9,18-20).

Ljudje...

Verujem

v tem bežnem trenutku,

v Boga upanja,

resnično verujem.

Verujem

v ljubezen, v ljudi,

v dejanje velikodušnosti

brez zaslužkarstva.

(Morandi)

Kristus noče občudovalcev,

ampak učence.

Ne ve, kaj bi počel

s tistim, ki ga hvali,

ampak želi nekoga, ki mu bo sledil.

(Kierkegaard)

Neznanec je moj prijatelj,
nekdo, ki ga ne poznam.
Zaradi njega je moje srce otožno.
Ker ga ni ob meni.
Ker on morda sploh ne obstaja.
Kdo si ti, ki polniš
moje srce s tvojo navzočnostjo?
Kdo napolnjuje vso zemljo
s tvojo odsotnostjo?
(Langerkvist)

Ko je Jezus prišel v moje letne čase
je bil on resnična pomlad,
obljuba vseh let, ki še pridejo.
...rastel sem v luči njegovega prihoda.
(Kahil Gibran)

Gospod, ne poslušam tvoje Besede zato, ker so mi rekli, da si Božji Sin,
vendar je tvoja Beseda lepa,
bolj kot vsaka človeška beseda,
in zato priznam, da si Božji Sin.
(André Gide)

Živim v gotovosti predstave:
ti si edino ogrinjalo, ki me ovije
in tvoja toplina obriše rano.
Daj mi dovolj moči, da te bom iskal:
plašno srce se opogumi
ob nasmehu tvoje Neskončne Dobrote.
(Ruggeri)

Bog, imaš trenutek časa?
Ne, ker sem tu.
Skratka, tudi jaz bom tam.
Bog, imaš trenutek časa?
Ali ti, ali kdo po tebi,
imate trenutek časa zame?
(Ligabue)

Usoda evangelija se je odločila s smrtjo: bila je dvignjena na »križ«...
Samo smrt, ta nepričakovana in sramotna smrt,
samo križ, ki je bil prihranjen ničvrednežu,
- ta strašni paradoks -
je pripeljal učence pred resnični problem:
Kdo je bil tale? Kaj to pomeni?
(Nietzsche)

In ti
...kaj praviš, kdo sem?

...izpovej svojo vero

Medsebojna podelitev: Vsak izrazi preprosto izpoved svoje vere.

Molimo:

1. bralec

»Verujem, Gospod, vendar pomagaj moji šibki veri.«
In ta šibka vera, ta tako šibka vera,
ki jo vsakdo odkriva dan za dnem,
je že dovolj za napredovanje na poti za Vstalim.

2. bralec

Kdor želi slediti Kristusu, mu zaupa,
naj bo v dneh, ko mu srce prekipeva,
naj bo v trenutkih kričeče osamljenosti.

3. bralec

Izbrati Kristusa!
On nas postavi pred alternativo:
»Kdor želi rešiti svoje življenje, ga bo izgubil,
kdor ga iz ljubezni daruje, ga bo našel.«

4. bralec

Vendar nikomur ne nalaga odločitve.
Pusti svobodo vsakemu, da mu sledi ali ga zavrne.
Niti malo ne sili.

Vsi:

Preprosto, po 2000 letih,
preprost in ponižen v srcu,
stoji pred vrati vsakega srca
in trka: »Ali me ljubiš?«
(brat Roger)

Evharistično praznovanje poslanstva

Po pozdravu mašnika, mlade povabimo, da napišejo svoj načrt za življenje. Iz dogajanja na Taboru, vsak skuša opredeliti, kakšen naj bo njegov »Tukaj sem«, ga izrazi skozi majhne konkretne »Tukaj sem« vsakega dne: v študiju, pri delu, v prijateljskih odnosih, v domači družini, pri sodelovanju v župniji, in doda kak majhen sklep za služenje drugim.

Ta »Tukaj sem« mora biti konkreten način, kako v življenju udejanjim besede: »Vse zapuščam...«

Po obhajilu ob spremljavi petja/glasbe preberemo nekatere svetopisemske odgovore na klic. Na koncu nadaljujemo z izrekanjem lastih »Tukaj sem« s svojimi besedami ali z besedami Svetega pisma in s tem potrdimo naloge, ki smo si jih zadali v začetku praznovanja.

Glej prihajam; v zvitku knjige je pisano o meni:
Izpolnjevati tvojo voljo, moj Bog, me veseli (Ps 40,8-9).

»Tukaj sem, pošlji mene!« (Iz 6,8).

Zvezde odgovorijo: Tukaj smo,«
in z veseljem svetijo zanj, ki jih je naredil (Bar 3,35).

Takoj sta pustila mreže in šla za njim (Mt 4,20).

»Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj« (Mt 10,28).

Marija pa je rekla:
»Glej, dekla sem Gospodova,
zgodi se mi po tvoji besedi!« (Lk 1,38).

Vsakdo dobi majhen križ, ki je znak popolne in zveste Jezusove ljubezni in sporočilo za tistega, ki hoče »Ljubezen, ki se daruje,« sprejeti za smisel svojega življenja. Temu križu bomo zaupali »osebni načrt«: bolj kot na lastne moči, se lahko zanesemo na Jezusovo zvestobo.

*Nihče ne zapušča, da bi zapustil...
Mogoče je nekaj zapustiti
ker sem »nekoga« srečal;
mogoče je zapustiti vse
ker sem »Nekoga« srečal,
in čeprav v zmedenosti opazim, da je on Vse,
in da v Njem lahko najdem vse.
Vedno je to »srečanje« ki spremeni življenje...
koliko bolj srečanje z Gospodom našega življenja!
Za tistega, ki ga iskreno išče
vedno pride trenutek
srečanja z resnico, ko se svetloba izlije na nas,
na Kristusa, ki kliče, na brate, ki nas pričakujejo...
»Zapuščam vse... tukaj sem!«*

*»Zapustiti« da bi sledil Tistemu, ki ga ljubim,
je »pripovedovati o njegovi ljubezni«.*

Jaz grem,
a ti ne ostani

*In sedaj, ko so mi rekli »pojdi«,
bi rada vsakemu od vas zapustila besedo.
Ljubi življenje in mu služi v darovanju.
Postavi stvari na pravo mesto, kamor spadajo.
Ubogi to stori hitro, tako malo stvari ima,
da takoj vidi, kje je zaklad.
Toda mi tovegamo in ljubimo nenehno hitenje,
mnogo imetja, bolj kot prijateljstvo.
Če bi rad rekel: nekoristno je vse to
in se želiš osvoboditi iz vsega...
ti pravim: imej pogum razmišljati širše!
Prekorači meje svojega naroda,
poskusi razmišljati o svetu
kot o vasi, kjer živiš s svojimi brati in sestrami...
Ne kroži brez tolažbe po svoji soseski,
tudi drugje te potrebujejo.
V lakoti spoznaš vrednost življenja
njegovo veliko vrednost: nihče ne pomisli, da bi ga zavrgel.
...Izzvan si, da ne živiš razsipno,
da daš ubogim, kar ti ostaja.
Šola ubogih je zelo bogata,
ker ubogi mislijo in se učijo iz življenja.
Poišči čas, da bi razmislil:
svet napreduje, ko nekdo misli.
Kdor živi le za današnji dan, ne pušča sledi.
Kdor živi, da bi užival, izkorišča svet in hodi sam.
Kdor se ne sooči s smrtjo, živi le zase.
Kdor pa sprejme toeganje, da izgubi svoje življenje,
da bi iz njega naredil dar, najde svojo srečo.
Jaz grem, ti pa »ne ostani«.*

*POJDIMO SKUPAJ naproti svetu, življenju, smislu, sreči.
Kdor potuje, že vidi svitanje zarje.
Svet potrebuje misijonarjev, ki bodo šli
in toliko drugih, ki »ne bodo ostali«. Pridi tudi ti!*

(Iz pričevanja Terezine, misijonarke v Zairu)